

νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνετε πάντα γιὰ νὰ μὲ θυμᾶστε. Ἀπὸ τότε καθιερώθηκε τὸ μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν κεντρικὸ πυρῆνα τῆς λειτουργίας. Τὴν ὥρα τῆς μετουσιώσεως, ποὺ εἶναι ἡ πιὸ φοβερὴ στιγμή τῆς θείας λειτουργίας, ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μετατρέπονται σὲ ἀληθινὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ μυστήριον αὐτό, ποὺ λέγεται καὶ Θεία Μετάληψη καὶ Θεία Κοινωνία, ὁ Χριστιανὸς συμμετέχει στὴ λύτρωση καὶ ἐνώνεται καὶ γίνεται ἓνα μὲ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ μυστήριον αὐτό λέγεται ἀκόμα καὶ «Εὐχαριστία» γιὰτὶ ὁ Χριστὸς πρὶν νὰ μοιράσῃ τὸν ἄρτο καὶ τὸν οἶνο στοὺς μαθητὲς του ἐκείνη τὴ δραματικὴ ὥρα τοῦ «Μυστικοῦ Δείπνου», ὕψωσε τὰ μάτια στὸν οὐρανὸ καὶ εὐχαρίστησε τὸν Πατέρα Του.

Τὸ μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας μᾶς ἀξιώνει νὰ ζοῦμε μέσα στὴ χάρη καὶ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ.

8. Η ΙΕΡΟΣΥΝΗ

Μ' αὐτὸ τὸ μυστήριον συνεχίζεται ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ στοὺς κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ εἰδικὴ τελετὴ ὁ ἐπίσκοπος ἐπιθέτει τὸ χερί του πάνω στὸ κεφάλι τοῦ ὑποψήφιου κληρικοῦ καὶ τοῦ μεταδίδει τὴ θεία χάρη, ποὺ συμπληρώνει καὶ διορθώνει τὶς ἀνθρώπινες ἀτέλειες καὶ δυναμώνει τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία στὸ δύσκολο ἔργο ποὺ εἶναι τὸ νὰ καθοδηγῇ ψυχές.

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ χεριοῦ τοῦ ἐπισκόπου πάνω στὸ κεφάλι τοῦ πιστοῦ λέγεται «χειροτονία» κι ἔρχεται ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς ἰδρύσεως τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅταν οἱ ἀπόστολοι οἱ ἴδιοι ὀρίζανε στοὺς διάφορους τόπους τοὺς ἀντιπροσώπους τους.

Τρεῖς εἶναι βαθμοὶ τῆς ἱεροσύνης: Ὁ διάκονος, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ ἐπίσκοπος.

Ὁ διάκονος στέκεται στὴν πρώτη βαθμίδα τῆς ἱεροσύνης, δὲν μπορεῖ νὰ τελέσῃ κανένα μυστήριον καὶ ἔχει σὰν ἀποστολὴ νὰ βοηθῇ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐπισκόπους στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔργο.

Ὁ πρεσβύτερος κατέχει τὴ δεύτερη βαθμίδα τῆς ἱεροσύνης. Διοικεῖ τὴν ἑνορίαν, ἓνα μικρὸ μέρος τῶν χριστιανῶν κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ ἐπισκόπου τῆς περιοχῆς. Ὁ πρεσβύτερος τελεῖ ὅλα τὰ μυστήρια ἐκτὸς ἀπὸ τὴ χειροτονία.

Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἀνώτερος βαθμὸς τῆς ἱεροσύνης, κρατεῖ στὰ χέρια του τὴν πνευματικὴ ἐξουσία καὶ φροντίζει ἀκοίμητος γιὰ τὸ ποίμνιο ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός. Μαζὶ μὲ τοὺς ἐπισκόπους ὅλης τῆς Ἐκκλησίας παίρνει μέρος στὴ διοίκηση, μετέχοντας δημοκρατικὰ στὸ σύνολο τῆς Ἱεραρχίας.

Μὲ τὸ μυστήριό τῆς ἱεροσύνης ἡ Ἐκκλησία μας ἀποκτᾷ τοὺς κληρικούς της, ποὺ ἔχουν χρέος νὰ ἀγρυπνοῦν γιὰ τὸ πνευματικὸ τους ποίμνιο.

9. Ο ΓΑΜΟΣ

Μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ τὸ θαῦμα στὸ γάμο τῆς Κανᾶ, ποὺ ἀναφέρεται στὰ Εὐαγγέλια, ὁ Χριστὸς ἐγκρίνει καὶ εὐλογεῖ τὸ μυστήριό τοῦ γάμου. Ἀπὸ τότε ἡ Ἐκκλησία προσφέρει, σ' ἐκείνους ποὺ πρόκειται νὰ ἐνώσουν τὴ ζωὴ τους, τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ τοὺς ἐνισχύσῃ στὴν κοινὴ καὶ τόσο δύσκολη ζωὴ. Μὲ τὸ Μυστήριό αὐτὸ τοῦ γάμου ἀγιάζεται ἓνας φυσικὸς ἀνθρώπινος δεσμός, ποὺ θὰ γίνῃ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ θεμέλιο γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς οἰκογένειας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος νουθετεῖ τοὺς χριστιανούς ποὺ πρόκειται νὰ συνδεθοῦν καί, ἀναπτύσσοντας τὴν ἀξία τοῦ Μυστηρίου, τὸ χαρακτηρίζει «μέγα». Ἀκριβῶς γι' αὐτὴ τὴ σοβαρότητα καὶ σπουδαιότητα τοῦ Μυστηρίου ἡ Ἐκκλησία μὲ μεγάλη δυσκολία ἐπιτρέπει τὴ διάλυση τοῦ γάμου.

10. ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων ὑπῆρχε ἡ συνήθεια ν' ἀλείφουν τοὺς ἄρρώστους μὲ ἀγιασμένο λάδι. Ὁ ἀδελφός Ἰάκωβος στὴν ἐπιστολὴ του συμβουλεύει τοὺς πιστούς: «*Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος...*» (Ἰακ. 5, 14-16). Δηλαδή, εἶναι κάποιος ἄρρωστος ἀνάμεσά σας; ἂς καλέσῃ τοὺς πρεσβύτερους τῆς Ἐκκλησίας, κι ἀφοῦ προσευχηθοῦν γιὰ κεῖνον, ἂς τὸν ἀλείψουν μὲ λάδι στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως αὐτῆς θὰ σώσῃ